

Tega külvatakse, sest et temma seme head
sõdawat õlli annab; ning seddasamma ka
harrafasladwa seemnest rohkesti saab. —
Seawõdid, mis holetuma põlloharriale tül-
liks, tühjal aial hobbosele kaera eest ja in-
nimestele leiva jätkuks kõlbawad; pealegi
neid ka arstimisiks prugitakse. Kobre-
lehed, ohakad ja mitto muud maastkas-
wajat, targemad inimesed ühhe teise asja
järe prugitawaks tunnud; kuida ka teine
rahwas ammugi jo monne rohho rammu
ja kasso õppind tundma, mis teisel alles
teadmatta. Õppiwad inimesed üllepea
wähhehawalt ikka targemaks. Mis se
põlwo rahwas alles umbrohuks soimab,
selle head ja kasso ehk nende lapsed jo haf-
kawad tähhelepanema. Ei olle Ma peäl
middagi ollemas, mis järsko peaks ilma-
kassota ja aina kahjoteggew umbrohhi ol-
lema. Surmarohhadki, kui on mawitsad,
mürgid, hullofoera-rohhi, nassinimed ja
metšipippar, ühhe oskaja ja melemoistja
toetri käes, mitme haigusse, tõbbe, ja wigga

wastuõfeks tullusad, mis innimestele ja
lojustele juhtuwad; monned neist ka head
wärwimise rohhud, kui on horamarjad ja
koerputk. — Arm selle jures pealegi weel,
et Lõja need maastkaswajad lomad, mis
innimeste ja ellawa lomade toidussiks ja
tarwidussiks seätud, rohkehinne lasieb sig-
gida, agga neid kassinaminne, mis sedda
suurt kasso ei sada. Menda on rohtusid
ennam kaswamas, kui puid ja põksaid;
sest rohto ennam tarwis, et temmast surem
hulk ellawaid lome omma toito nouab.

Agga millal innimenne rahbul? ning kes
jouab tedda ärratäita! Usaldab temma
pealegi weel Lõjaga waidelda ja temma
teud ja seädussed omma lühhiõesse arro,
ja omma kassina tundmisse mõõdo järrele
kõlwatumaks ehk wiggaseks laidata! Ot-
sego jouaks innimenne Jummalal lomisse
nou keif pohjani läbbikatsuda! Otsego peaks
keif kõlwato ja ilma asjata ollema, mis
innimenne ei woi omma suhho pista, egga